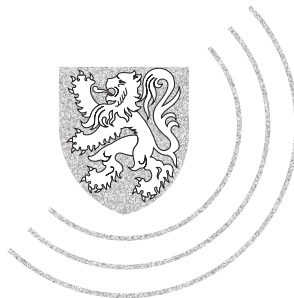

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 december 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002

VERSLAG

**namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
uitgebracht door de heer Johan Malcorps**

(Hoofdstuk X – Energie)

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Wivina Demeester-De Meyer.

Vaste leden :

de heren Ludwig Caluwé, Carl Decaluwe, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heer Jan Verfaillie. ;

de heren Marc Cordeel, André Denys, Patrick Lachaert, Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Pieter Huybrechts, Jan Penris ;

mevrouw Hilde Claes, de heer Robert Voorhamme ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jan Loones.

Plaatsvervangers :

de heren Jos De Meyer, Freddy Sarens, Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Koen Helsen, Jacques Laverge, Didier Ramoudt ;

mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Jacky Maes, Bruno Tobback ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jos Bex.

*Zie :***865** (2001-2002)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 10 : Amendementen
- Nr. 11 : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
- Nr. 12 : Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
- Nr. 13 : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
- Nr. 14 : Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
- Nr. 15 : Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
- Nr. 16 : Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
- Nr. 17 : Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie heeft de haar toegewezen bepalingen van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 behandeld op 13, 22, 27 en 29 november 2001.

Na een toelichting door de minister volgde in het kader van de artikelsgewijze bespreking een discussie tussen de leden van de commissie en de minister. Deze besprekingen werden gegroepeerd in het eerste gedeelte van dit verslag. Het tweede gedeelte bevat de stemmingen.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR MINISTER STEVE STEVAERT

De minister verklaart dat de artikelen 48 en 49 uit het programmadecreet gelicht werden door het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement. Voor deze bepalingen zal een voorstel van decreet worden ingediend.

De Europese Commissie heeft haar goedkeuring verleend aan het Vlaamse systeem van de groenestroomcertificaten. In haar beslissing heeft de Europese Commissie als voorwaarde opgenomen, dat er bij het berekenen van het aantal voor te leggen groenestroomcertificaten rekening moet gehouden worden met de import van groene stroom. De vrijstelling van de certificatenverplichting van Vlaamse groene stroom en elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtinstallaties gelegen in het Vlaamse Gewest betekende immers een discriminatie ten opzichte van ingevoerde groene stroom en elektriciteit uit warmtekrachtinstallaties.

Daar het controleren van de herkomst van buitenlandse stroom technisch en administratief gezien moeilijk te realiseren is, wordt geopteerd voor het opheffen van de vrijstelling van de Vlaamse groene stroom en warmtekrachtstroom, om zo de discriminatie ten opzichte van ingevoerde groene stroom en warmtekrachtstroom op te heffen. Dit maakt ook de berekening van het aantal voor te leggen certificaten eenvoudiger.

De voorgestelde decreetswijziging in artikel 50 houdt een lichte verhoging van het aantal voor te leggen certificaten in omdat ze de vrijstelling verliezen voor groene stroom en WKK-stroom. De verhoogde vraag naar certificaten zal een waardeverhoging van de groenestroomcertificaten tot gevolg hebben, waardoor de producenten van groene stroom en elektriciteit uit kwalitatieve warmte-

kracht toch geen nadeel van het wegvallen van de vrijstelling zullen ondervinden.

De Vlaamse regering kan op basis van het Elektriciteitsdecreet, openbardienstverplichtingen opleggen aan netbeheerders en houders van een leveringsvergunning voor elektriciteit. Wanneer deze openbardienstverplichtingen niet worden nageleefd, kan de reguleringsinstantie een administratieve geldboete opleggen.

De opbrengsten van deze administratieve geldboeten worden gestort in de Vlaamse middelenbegroting.

Artikel 51 maakt dat deze regeling aangepast wordt voor wat de administratieve geldboeten betreft die voortvloeien uit de niet-naleving van openbardienstverplichtingen. Zij zullen gestort worden in het Energiefonds en niet meer in de Vlaamse middelenbegroting.

Het voorstel is gerelateerd aan het voornemen om een systeem van warmtekrachtcertificaten op te starten, analoog aan het systeem van groenestroomcertificaten. Ook in het systeem van de warmtekrachtcertificaten zullen er certificaten verleend worden aan producenten van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtinstallaties en zullen leveranciers van elektriciteit een aantal certificaten moeten voorleggen in relatie met hun elektriciteitsverkoop in Vlaanderen.

Voor wat warmtekrachtkoppeling (WKK) betreft is er een Vlaamse doelstelling om in de periode 1995-2005 een bijkomend geïnstalleerd vermogen van 1200 MW aan kwalitatieve warmtekrachtinstallaties te bekomen. Indien er onvoldoende certificaten zullen worden ingediend, zullen de leveranciers administratieve geldboeten moeten betalen per ontbrekend certificaat.

Deze middelen worden dan gebruikt om WKK-projecten te ondersteunen die erop gericht zijn de beleidsdoelstelling toch nog te bereiken.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

– Procedure

De heer Eddy Schuermans merkt op dat het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 vier artikelen over energie bevatte. Hij stelt vast dat drie van de vier artikelen elementen bevatten die geen rechtstreeks verband houden met de betrokken begroting. Ook

de SERV en de MiNa-Raad maken daar opmerkingen over.

In artikel 48 wordt bijvoorbeeld een artikel uit de wet van 1925, ingevoegd door het decreet van 1999, opgeheven. Dat slaat op de verplichting voor de producenten om 100 kilowattuur gratis ter beschikking te stellen. In artikel 49 wordt de verplichting ingevoerd voor gemeentebesturen en OCMW's om netbeheerders medewerking te verlenen. In artikel 50 wordt de formule voor de berekening van het aantal groenestroomcertificaten, dat door de netbeheerder of door de leverancier moet worden voorgelegd, drastisch gewijzigd. Dergelijke wijzigingen horen niet thuis in een programmadecreet.

In artikel 58 van het Reglement van het Vlaams Parlement staat dat, indien er in een ontwerp tot begeleiding van een begroting bepalingen voorkomen die geen rechtstreeks verband hebben met de begroting, deze bepalingen uit het programmadecreet gelicht worden. De regering kan daarover een onderscheiden ontwerp van decreet indienen bij dit parlement. Dat is niet gebeurd.

Hij is verrast dat er twee voorstellen van decreet van de meerderheid aan de agenda zijn toegevoegd, die bepalingen, gewraakt door de SERV en MiNa-Raad, bevatten. Het Reglement voorziet wel in een correctie op het Programmadecreet door een ontwerp van de regering maar niet door voorstellen van decreet.

De heer Schuermans signaleert dat de MiNa-Raad opmerkte dat de Vlaamse regering aan de Europese Commissie bepalingen over groenestroomcertificaten heeft voorgelegd die afwijken van de decretale regeling. De teksten die bij Europa werden aangemeld, wijken op substantiële punten af van wat het decreet voorschrijft over hoe men met een dergelijk instrument hoort om te springen. Dat getuigt niet van behoorlijk bestuur. Het kan principieel niet dat men aan de Europese Commissie een variant van een decretale tekst voorlegt, tenzij het louter om technische correcties zou gaan. Hoe kan het parlement nu beoordelen of de wijzigingen een afdoende antwoord vormen op de opmerkingen van de Europese Commissie? Die sprak zich immers uit over een andere tekst. Bovendien gaat het over een belangrijke kwestie: de positieve discriminatie van Vlaamse groene stroom en warmtekrachtstroom. De Europese Commissie merkte namelijk op dat zoiets de ingevoerde groene stroom discrimineert, en dat kan niet. De regering reageerde door de bepalingen over de niet-ingevoerde groene stroom uit de formule te lichten en gooide zo het kind met het badwater weg. Dat is jammer,

want het is juist wenselijk dat warmtekrachtstroom gestimuleerd wordt.

De heer Johan Malcorps wil weten wat men dan wel had moeten doen. De heer Schuermans verwierpt immers zowel een regeling in het programmadecreet als de weg van de voorstellen van decreet. Deze repliceert dat men het Reglement moet respecteren. Dat spreekt zich sinds de aanpassing duidelijk uit over hoe men met een decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting dient om te springen. De huidige werkwijze is niet correct. Hij wacht de reactie van de Vlaamse regering af. Wat is er precies voorgevallen in de confrontatie met Europa en hoe zijn de afwijkende teksten tot stand gekomen?

Minister Steve Stevaert wijst erop dat de aanpassingen er precies gekomen zijn om te beantwoorden aan de Europese opmerkingen. De Vlaamse regering wil de groenestroomcertificaten namelijk beschermen. De buitenlandse groene stroom is moeilijk traceerbaar, en daarom is de aanpassing volgens hem de goede weg. De heer Schuermans blijft erbij dat die handelwijze niet reglementair is. De commissie moet ook de hoeder zijn van het Reglement. Daarop suggereert de heer Malcorps dat men natuurlijk eerst over de begroting kan stemmen en drie minuten later over de voorstellen van decreet. Dat vindt de heer Decaluwe onaanvaardbaar. Wat in feite had moeten gebeuren, is een indiening als ontwerp van decreet. De heer Schuermans wil dat men eerst uitklaart waarom het Programmadecreet is aangepast aan opmerkingen van de Europese Commissie over een afwijkende tekst.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, voorzitter erkent dat men formeel gesproken eerst de begroting moet aannemen en pas dan de voorstellen van decreet kan agenderen. De heer Decaluwe herhaalt dat het Reglement een ontwerp voorschrijft, waarop de voorzitter aan de hand van artikel 58 aantoonde dat bepalingen die niet direct met de begroting te maken hebben uit het Programmadecreet kunnen worden gelicht – wat het Bureau beslist heeft voor de artikelen 48 en 49 – en dat de regering daarop de bepalingen opnieuw kan indienen als ontwerp van decreet. Het gaat dus niet om een verplichting.

Volgens de heer Schuermans blijft daarmee de centrale vraag onbeantwoord: waarom werden slechts twee van de drie gewraakte artikelen gecorrigeerd? Zelfs als men accepteert om het programmadecreet en de voorstellen van decreet samen te lezen, dan blijft de vaststelling dat de Europese Commissie opmerkingen formuleerde bij een niet-

conforme tekst. Hij wil voorafgaand aan de verdere bespreking uitsluitel over deze kwestie.

Daarop stelt de voorzitter voor de geagendeerde voorstellen van decreet niet te bespreken. Zij zullen na de behandeling van het programmadecreet aan de orde komen en bij die gelegenheid kan de heer Schuermans aan de minister dan alle vragen stellen die hij wenst te stellen. De heer Decaluwe vraagt of de minister niet de precieze tekst kan bezorgen die aan de Europese Commissie werd voorgelegd. Dan kunnen de commissieleden zelf de vergelijking maken. Minister Stevaert meent dat de indieners van de voorstellen van decreet daarmee akkoord moeten zijn.

Artikel 50

In afwachting beperkt *de heer Schuermans* zijn commentaar tot artikel 50 van het programmadecreet. Dat artikel is eigenlijk een aanpassing van de oorspronkelijke formule waarover de Europese Commissie enkele opmerkingen had gemaakt. Maar volgens de MiNa-Raad heeft de Europese Commissie een tekst gekregen en beoordeeld die afwijkt van het goedgekeurde Elektriciteitsdecreet.

Groene stroom en WKK moeten worden ondersteund. Spreker betreurt dat werd afgeweken van de bepalingen van het Elektriciteitsdecreet van 2000, waarin voorzien wordt in een positieve discriminatie van groene stroom en energie opgewekt op basis van WKK. Bij de aanmelding bij Europa werd een tekst voorgelegd waarin nergens verwezen wordt naar WKK en groene stroom. Waarom? Spreker vindt dat artikel 50 van het programmadecreet in een afzonderlijk ontwerp van decreet moet worden opgenomen. Het gaat immers om een wezenlijke afwijking ten opzichte van het Elektriciteitsdecreet van 2000. Het verbaast de spreker dat Agalev hier geen opmerkingen over heeft gemaakt.

Op de opmerkingen van de heer Schuermans over de afwijkende tekst die aan de Europese Commissie werd voorgelegd over deze kwestie, antwoordt de minister dat de tekst wel degelijk die was van het Elektriciteitsdecreet dat het Vlaams Parlement goedkeurde. Het was de Europese Commissie zelf die bepaalde punten op een wijze interpreteerde die niet strookte met het decreet. Daardoor gaf zij de indruk met een andere tekst te hebben gewerkt, quod non. Artikel 50 kon toch in het ontwerp blijven omdat het door de waardebepaling van de

groenestroomcertificaten nauw bij de begroting aansluit.

Vervolgens licht de minister de wijziging van de formule toe. De gedeeltelijke vrijstelling van certificaatverplichting voor de leveranciers met Vlaamse groene- en warmtestroomproductie valt weg.

De minister zegt ervoor gekozen te hebben om de Vlaamse regering een nieuw systeem van certificaten van warmtekrachtkoppeling voor te stellen, dat alle producenten belangrijke financiële voordelen zal opleveren. Omdat het geen zin heeft twee instrumenten aan te wenden om hetzelfde doel te bereiken, schrapt de minister dan wel de vrijstelling via het systeem van groenestroomcertificaten.

De minister deelt mee dat de Europese Commissie op basis van de Europese regels inzake staatssteun de gedeeltelijke vrijstelling van de certificatenverplichting voor de eigen Vlaamse groenestroomproductie en de warmtekrachtproducten niet heeft willen aanvaarden. De geïmporteerde milieuvriendelijke stroom zou daardoor immers worden gediscrimineerd. Een uitbreiding van de vrijstelling was geen oplossing, aangezien de controle technisch en administratief onmogelijk was. De minister heeft daarom elke verwijzing naar een vrijstelling voor de eigen Vlaamse groenestroom- en warmtekrachtproductie dan ook geschrapt uit de formule die betrekking heeft op de certificatenverplichting binnen het Elektriciteitsdecreet.

De voorgestelde wijziging zal volgens de minister een lichte verhoging van het aantal voor te leggen certificaten tot gevolg hebben. Ze zullen daardoor meer waard worden en de producenten zullen dan ook geen nadeel ondervinden van het wegvallen van de vrijstelling.

De heer Schuermans gaat nog even in op de discussie over de groenestroomcertificaten. Hij leest in de brief van de Europese Commissie dat "om een inbreuk van de regels van de interne markt te vermijden, hebben de Vlaamse autoriteiten zich ertoe verbonden om invoerders van elektriciteit de mogelijkheid te geven aan te tonen dat ze groene stroom hebben ingevoerd en dat dat mee in rekening kan worden gebracht". Hij wijst erop dat in het decreet dat het parlement heeft goedgekeurd, deze mogelijkheid helemaal niet werd opgenomen. Maar blijkbaar is de Europese Commissie, op basis van het stuk dat de minister heeft bezorgd, van mening dat deze mogelijkheid wel bestaat. De formule die de Europese Commissie hanteert, is bovendien een andere dan die uit het decreet.

De minister wijst erop dat ook de Europese Commissie zich kan vergissen. Hij zegt zijn hand in het vuur te durven steken voor de ambtenaar die zich hiermee bezighoudt. Hij verwijst naar de opmerking van de heer Schuermans op een vorige vergadering dat de Vlaamse regering andere stukken zou hebben voorgelegd aan de Europese Commissie dan de in het parlement goedgekeurde stukken. Hij ontkent deze beschuldiging met klem. De Europese Commissie heeft de stukken verkeerd geïnterpreteerd en de minister zegt dat dat ook werd gemeld aan de Commissie. Hij wijst erop dat het Bureau van het Vlaams Parlement heeft geoordeeld dat artikel 50 kan worden weerhouden in het Programmadecreet.

De heer Schuermans herhaalt nog eens dat de Europese Commissie in haar positieve repliek op het decreet een andere formule hanteert dan die uit het decreet, en dat dit volgens de minister te wijten is aan een vergissing en niet aan een verkeerde overdracht van stukken. Hij betwijfelt dat de Europese Commissie zich zo zou vergissen. De minister antwoordt dat hij het nog eens zal nakijken, maar herhaalt dat hij de stukken heeft overgebracht zoals moest.

Mevrouw Demeester-De Meyer stelt vast dat er twee verschillende interpretaties zijn. De minister heeft de Europese Commissie de documenten bezorgd, waaraan de Commissie dan een eigen interpretatie heeft gegeven. Ze stelt voor dat de heer Schuermans de brief aan de permanente vertegenwoordiging inkijkt. Als hij wil, kan hij daar dan nog op terugkomen in de plenaire zitting waarin het programmadecreet wordt besproken.

Minister Stevaert zegt dat op pagina 5 van de aanmeldingsbrief van 27 juli 2000 de formule vermeld staat zoals die goedgekeurd is in het Vlaams Parlement en opgestuurd is naar de commissie. Ook de beschrijving op het aanmeldingsformulier P4 stemt overeen. Hij is dan ook vrijwel zeker dat hij de definitief goedgekeurde versie van het Elektriciteitsdecreet heeft gebruikt. Hij begrijpt dan ook niet goed waar de heer Schuermans altijd op doelt. De voorzitter meldt dat de betrokken documenten ter beschikking liggen op het secretariaat van de commissie voor wie dat verder wil onderzoeken.

Artikel 50 wordt met 8 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 3 aangenomen.

Artikel 51

Artikel 51 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 3 aangenomen.

Artikel 51bis

Een amendement nr. 3 voorgesteld door de heren Robert Voorhamme, André Denys, Johan Malcorps en Jan Loones (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 865/4*) strekt ertoe een nieuw hoofdstuk Xbis betreffende "Financiële aspecten van het decreet houdende het beleid en het beheer van de zeehavens" in te voegen in het programmadecreet.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, voorzitter, oordeelt dat het weinig zin heeft aan de juridische en administratieve diensten van het parlement te vragen om te beoordelen of de artikelen van het programmadecreet betrekking hebben op de begroting en nadien, via amendementen, artikelen en nieuwe hoofdstukken in te voegen die deze toetsing niet kunnen doorstaan. Het betreft ingrijpende amendementen. De voorzitter vindt dat geen correcte manier van handelen.

De heer Robert Voorhamme verduidelijkt dat de twee ingediende amendementen weliswaar betrekking hebben op structuren maar ook gevolgen hebben voor de begroting. Zij worden legitiem in dit decreet ter begeleiding van de begroting ingevoegd. Het eerste amendement heeft betrekking op de uitvoering van het Havendecreet waarbij de financiële middelen moeten ingeschreven worden voor de betaling van de overheveling van een aantal diensten van het gewest naar de havens.

Drie subamendementen (amendementen nrs. 25, 26 en 27) voorgesteld door de heren Robert Voorhamme, Johan Malcorps en Jan Loones (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 865/9*) strekken ertoe dit amendement nr. 3 te verfijnen.

De heer Ludwig Caluwé heeft opmerkingen bij de inhoud van de amendementen en de gevolgde procedure. Het Havendecreet is het gevolg van parlementaire initiatieven. Bij de uitvoeringsbesluiten wees de Raad van State op een aantal problemen. Het advies van de Raad van State daarover dateert van 29 mei 2001. Men had dus sneller een initiatief

kunnen nemen en niet nu snel op een drafje via een amendement op het programmadecreet de problemen oplossen. Het evenwicht in het Havendecreet wordt nu aangetast. Gelukkig wordt dat met de subamendering gedeeltelijk rechtgezet.

Hij verduidelijkt dat in het Havendecreet een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de bevoegdheid van de verschillende instanties naar beheer (wie bestuurt) maar ook naar financiering (wie financiert). In artikel 29 werd de term "verantwoordelijk" verkeerd geïnterpreteerd door de Raad van State : het gaat hier over financiële verantwoordelijkheid, niet over de uitvoering van de werken. Het staat nochtans in het hoofdstuk over de financiering. Een eenvoudige verklaring van de bevoegde ambtenaar aan de Raad van State zou volstaan hebben om dat misverstand i.v.m. de term "is verantwoordelijk" uit te klaren.

Het Havendecreet heeft een lange genese, waarbij twee voorontwerpen, over beheer en financiering, samengevoegd worden.

Ook is het mogelijk dat het Gewest via overeenkomsten met de havenbedrijven, zoals bepaald in artikel 34 van het Havendecreet, voorwaarden kan koppelen aan de uitvoering. Een discussie over een afzonderlijk ontwerp of voorstel van decreet in een afzonderlijke commissievergadering zou tot zinvollere resultaten geleid hebben.

Hetzelfde lid verklaart dat de subamendementen een verbetering zijn op de oorspronkelijke tekst, die een centralisering van het beheer in de havens beoogde. De subamendementen voorzien echter niet in een enveloppefinanciering voor grote onderhoudswerken. Dat betekent een verschil van 300 miljoen frank.

De heer Voorhamme corrigeert de datum van het advies van de Raad van State : het is op 29 juni 2001 overgemaakt. Het amendement is inderdaad een interpretatie van het Havendecreet. Het uitgangspunt van dat Havendecreet was dat de maritieme toegangswegen de volle verantwoordelijkheid zouden zijn van het Vlaamse Gewest, de haveninfrastructuur zou de verantwoordelijkheid van de havenbesturen zijn. Deze duidelijke taakverdeling had een gelijke behandeling van de havens door het gewest tot doel.

Om het goed functioneren van de havenuitbating mogelijk te maken, staat in het Havendecreet dat de sluizen behoren tot de maritieme toegangswegen, maar dat de bediening van de sluizen best kan gebeuren door de havenbesturen zelf, tenzij zij dat

niet wensen, onder meer omdat zij er niet voor uitgerust zijn. Het gewest is verantwoordelijk voor de maritieme toegangswegen, inbegrepen de sluizen en de doorgangswegen die via kanaaldokken dienen voor verbinding tussen zee en binnenvaartwegen, en draait daar dus ook financieel voor op. Dat is heel belangrijk omdat deze financiering dan kan verantwoord worden aan Europa.

Voor de diensten en infrastructuur, die niet volledig onder de bevoegdheid vallen van het Havendecreet, is de subsidiëring van 60 tot 30 procent teruggebracht. Men moet er rekening mee houden dat in de toekomst voor de Europese Commissie ook deze vorm van subsidiëring door de overheid voor commerciële infrastructuur verder moet dalen. Daarom is een duidelijke afbakening van de bevoegdheden belangrijk.

Het onderscheid tussen de bevoegdheden van het gewest en de havenbesturen leidt tot problemen bij interpretatie van het Havendecreet, die duidelijk werden bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten.

De Raad van State signaleerde toen dat elke beslissing kon aangevochten worden tenzij er een decretaal initiatief ter verduidelijking van het Havendecreet zou komen. Door verschillende instanties is daarover juridisch advies gevraagd. Er is uitvoerig over gediscussieerd tussen betrokkenen. De amendementen sluiten het dichtst aan bij de interpretatie van de indieners van het Havendecreet.

Zowel de exploitatie als het klein onderhoud van de zeesluizen wordt aan de havenbesturen toevertrouwd : hiervoor krijgen de havenbesturen een toelage. Ook het groot onderhoud wordt toevertrouwd aan de havenbesturen ; het is echter niet wenselijk om daarvoor een jaarlijks forfaitair bedrag ter beschikking te stellen. De vervanging van een nieuwe sluisdeur kost bijvoorbeeld een pak geld, maar is slechts om de tien of vijftien jaar noodzakelijk. Het is onmogelijk om op voorhand de kosten voor het volgende jaar bij benadering in te schatten. De toekenning van een jaarlijkse forfaitaire toelage zou onvermijdelijk leiden tot betwistingen.

Het subamendement strekt ertoe dat de havenbesturen voor grote onderhoudswerken telkens een aanvraag richten tot het gewest. Het gaat niet op dat de havenbesturen in afwachting van eventuele onderhoudswerken over een jaarlijks toegekend forfaitair bedrag zouden kunnen beschikken dat dan verder belegd kan worden. De Inspectie van

Financiën en het Rekenhof zouden het alleszins niet eens zijn met deze werkwijze.

Het is volgens de heer Voorhamme belangrijk dat de eigendomsverhoudingen in het Havendecreet worden gewijzigd. Als de commerciële infrastructuur tot de volle verantwoordelijkheid behoort van de havenbesturen, dan is het logisch dat deze havenbesturen er ook volle eigenaar van worden. Als zeesluizen als maritieme toegangsweg onder de verantwoordelijkheid van het gewest vallen, dan moet het gewest er ook volle eigenaar van worden. Over deze aangelegenheid moet voor 1 januari 2004, het einde van de overgangperiode, overleg worden gevoerd tussen havenbedrijven en het gewest.

De heer Caluwé meent dat de vraag of er al dan niet gewerkt wordt met enveloppefinanciering een kwestie is van vertrouwen. De havenbesturen hebben alle belang bij een goed onderhoud en zullen de middelen dan ook behoorlijk besteden. Als gevolg van het subamendement dreigt er een bureaucratisch systeem te ontstaan. Spreker hoopt dat dit niet zal leiden tot vertragingen en blokkeringen.

De heer Voorhamme herhaalt dat hij het niet verantwoord vindt dat de havenbesturen middelen gestort krijgen, zonder dat ze deze middelen op korte termijn moeten besteden. Hij onderstreept dat hij de havenbelangen steeds heeft verdedigd, maar dat deze manier van werken een stap te ver zou zijn. Het is niet meer dan normaal dat vooraleer te starten met majeure havenwerken (die kunnen oplopen tot bedragen die het miljard frank overschrijden en die volledig worden gefinancierd door het gewest) eerst het gewest die dossiers eens kan bekijken.

Mevrouw Demeester-De Meyer, voorzitter, heeft bezwaren bij de procedure die wordt gevolgd : er werd geen begrotingsakkoord gevraagd er is geen advies ingewonnen bij de Inspectie voor Financiën en bij de Raad van State. Het gaat nochtans om een bijzonder complexe aangelegenheid. De voorzitter wil vermijden dat het parlement een tweede maal – zoals het Deurganckdokdossier – zou moeten rechtzetten als één en ander weer fout loopt. De voorzitter zegt dat ze zich daarom principieel zal onthouden bij de stemming over deze aangelegenheid.

De drie subamendementen worden met 11 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Het amendement nr. 3 wordt met 8 stemmen, bij 4 onthoudingen tegen 3 aangenomen.

Artikel 53bis

Een amendement nr. 4 voorgesteld door de heren Robert Voorhamme, André Denys en Jan Loones (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 865/9*) strekt ertoe een nieuw hoofdstuk XIbis betreffende "Sommige aspecten van het Sociaal Begeleidingsplan Doel" in te voegen.

De heer Robert Voorhamme verklaart dat dit amendement een uitvloeisel is van het voorstel van decreet over het Deurganckdok. De dreigende schorsing van de tweede gewestplanwijziging voor Doel kan tot gevolg hebben dat er geen basis meer is voor de uitvoering van het sociaal begeleidingsplan in Doel.

Het amendement heeft tot doel de uitvoering van het begeleidingsplan toch mogelijk te maken. Ook dat amendement heeft belang voor de begroting, want indien er geen bepaling daarover wordt ingevoegd, heeft dat gevolgen op de inkomsten uit registratierechten. Omwille van de weerslag op de begroting van dit amendement is dit amendement ingevoegd in het programmadecreet

De heer Voorhamme wijst erop dat de problematiek van dit debat reeds aan bod is gekomen tijdens de besprekingen in verenigde commissies naar aanleiding van het nooddecreet. Dankzij dit amendement wordt de vrijwaring van onroerende goederen binnen de geografische omschrijving van het sociale begeleidingsplan gevrijwaard. Het gaat over een neutraal amendement dat zeker niet de bedoeling heeft om het debat te ondermijnen over de betwisting wie er nu uiteindelijk moet verwerven.

Het amendement nr. 4 wordt met 8 stemmen, bij 7 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever,

Johan
MALCORPS

De voorzitter,

Wivina
DEMEESTER-DE MEYER